

DE ROODE VAAN

Vlaamsch Orgaan der Belgische Kommunistische partij.

ABONNEMENTSPRIJS: 3 maanden 3,00 fr.
6 maanden 6,00 fr. 12 maanden 12,00 fr.

ADMINISTRATIE EN REDACTIE — « ROODE VAAN »
Dambruggestraat, Antwerpen

Geldelijk Beheer, Strijdpenningen en
Abonnementsgelden: A. DERMUL, Reep, 9, Gent.

De verschijnen van ons 1° nummer

Het is heden ruim twee jaar geleden dat het eerste spoor van een Kommunistische beweging zich in België begon te vertoonen.

Een zonderling mengelmoes van revolutionaire ex-aktivisten, jonge dweepers met Sovjet-Rusland, 'n Hollandsche, 'n Russische en een paar Poolsche kommunisten, enkele in de parolen hunner kindsheid verstarde anarchisten, dat alles aangevuld door een aantal malkonten B. W. ers.

Een in Le en verschijnend anarchistisch blaadje, het *Volksrecht* geheten, versmolt zich met het te Antwerpen opgericht kommunistisch weekblad de *Internationale*.

Stilaan teekende de beweging zich door gansch het land af. In Brussel gaf een reeds voor de oorlog bestaand groepje in de B. W. P. het blad *l'Exploité* uit. Daarna verscheen *l'Ouvrier Communiste*, als orgaan van de Waalsche Kommunistische Federatie, (later Belgische Kommunistische Partij). En ten slotte *De Kommunistische Arbeider* als vlaamsch orgaan dierzelfde partij.

Al deze groepen, al deze organen en orgaantjes zijn thans tezamen gesmolten. Al wat Kommunist is in België bevindt zich in de Vereenigde Kommunistische Partij.

En zoo gaat dan dit blad heden de wereld in als het eerste nummer van het VI. Partijorgaan.

Ons blad treedt het strijdperk in, als de trouwe tolk eener partij met klare, nauwkeurige omschreven strijdmethoden en kampdoel. Bij elke gebeurtenis in de arbeiderswereld en in het algemeene politiek en economische leven zal het de uiterste krachten inspannen om de Vlaamsch lezende arbeiders waarheid van bedrog, schijn van werkelijkheid te doen onderscheiden.

In hun dorre, mizerie-leven, in hunnen strijd en hun pogen zal *De Roode Vaan* steeds bij hen en met hen zijn als de innerlijke stem van hun geweten die hen zegt wanneer te dwalen, verkeerd handelen, verzaken aan hunne roeping: *de wereld te verlossen van het kapitalisme!*

In de allereerste rangen zal «De Roode Vaan» strijden met de arbeidersklas tegen de bourgeoisie. Een, den strijd op leven en dood zal ons orgaan voeren, tegen hen, die uit onwetendheid, bewust bedrog of achterlijkheid de arbeiders van hun ware taak afhouden, die hunnen opstandsgeest trachten te kanaliseeren en af te leiden door vruchteloze, eidelooze pogingen om te hervormen wat moet worden vernietigd.

Met gloeiende ijzers zal het de verraders brandmerken, die, door hunne werkkameraden op leiderspost geplaatst, het spel der bezitters spelen en, met den mond vol eenheidsfrazen, selmatig de arbeiders van elkander vervreemden en spekulereende op de ikzucht der gewusten, de vakbonden in handen der regeering hebben geleverd.

Zoo zal de «Roode Vaan» door de arbeidersbeweging gaan, met de eene hand de geeslender kritiek-voerend, met de andere den goeden weg wijzend, voor alles en boven alles. Doen hierbij een beroep op allen, ons orgaan te steunen:

- voor medewerking;
- verspreiding en propaganda;
- voor finantieele steun!

betrouwend op de eindoverwinning van onze klasse, gesteund en gestaald door eenen onstrijdlust, zenden wij dit eerste nummer de wereld in, met de stellige verzekering dat, de «Roode Vaan» ooit aan hare plicht moest te kort komen, dit zeker niet zal liggen aan:

De Redakteur.

DE ROODE VAAN!

Broeders opgestaan,
Voor de roode vaan!
Door een vuur van vuur,
Zullen wij onwrikbaar gaan
Om den arbeid vrij te maken!
(Strophe uit een Holl. Soc. lied).

I. Rood is uwe vaan van der eeuwen bloed
waarmede de witte strijdvaan bedekt werd
door des heerschers geweldswillst!

Rood is het symbool van kracht en wil van
de opstandige massa tegen de machtpratersij
eener heerschersklasse.

Voor het rood wijkt de stier.....
Om de stieren in menschvorm sidderen
of het rood van de revolutionaire massa!
Eens was de Soc. Dem. ook rood..... thans
is hun vlag «geel»... geel van de vuigheid,
bedrog en de afgrijselijkste valsheid welke de
historie aanwijst.

II. Rood is uw vaan als strijdteeken van de
klassestrijd de arbeiders tegen hunne uitbuiters!

Reeds de eerste moderne bezitloze proletarische
massa's, de knechtengilden wien de horizon van hun
maatschappelijk bestaan uit hun gezichts einde
verdween; de economische basis van de
middeleeuwen vervormde, het stoffelijk evenwicht van
de Gilden verdween, de scheiding van Gildenmeesters
en Gilden ge-

zellen (knechten) verscherpte zich, het aloude
«im mundio des meesters (onder zedelijk toezicht
van de meester) verdween..... uit de geweldige
stakingen, boicot, «uittocht» (uit de stad wegtrekken)
van de 15e — 18e eeuw bewerkte men die verscherpte
klassentegensellingen.

De historie vermeldt de «Roode Vlag» als
symbool van de opmarcheerende massa's

In de Parijsche arbeiders manifestaties tijdens
de bastille bestorming wapperden de roode vanen!

Er is een historische overlevering van uit
de voor chartistische revolutionaire beweging in
Engeland Toen een groep arbeiders aan het hoofd
van een in strijd zijnde arbeidersgroep de roode
vanen in volle trots langs de straten eener
fabrieksstad meedroeg, eischten de fabrikanten
dat de politie een aanval op de roode vanen zou
doen.

Nutteloos echter was het pogen. De arbeiders
hadden de roode vanen om hunne lichamen gebonden
en met hand en tand verdedigden zij hunne
symbolen. ...

Zóó moet gij, mede arbeiders en arbeidsters,
de ziele grootheid van het teeken van strijd,
smart en kracht voor de ontvoogding van onze
klasse, uwe vaan *Rein* houden en als moderne

adators tegen de oprukkende reaktie verde-

Oj, Vlaamsche arbeiders, gij hebt zooveel
meer de opgesierde vodden van alle politieke
krijzen gevolgd, uwe roode vaan is gedrenkt
in het bloed van hen die voor uwe verlossing
streden, het is uw *plicht* haar te volgen.

Zorgt voor reinheid!

Zorgt voor haar leefbaarheid!

Zorgt voor strijdgloed . . . . . laat de Belgische
bourgeoisie sidderen en haar erlooze
dienstknechten, de Soc. Dem. arrivistenklijken,
beven bij het aanrukken van uwe arbeiders-
bataillons onder de aarvurende en bezielende
Roode Vaan!

A. B. S.

Aan de Arbeiders en Soldater

ALLER LANDEN!

Arbeiders, de Imperialisten bereiden een nieuwe
tusschenkomst tegen Sowjet-Rusland voor.

De heerschende klassen in de kapitalistische
landen hebben opnieuw een voorwendsel
noodig, om de arbeidende massa's hunne ijverige
voorbereidingen tot nieuwe bloedige overvallen
tegen Sowjet-Rusland te verbergen. Zoolang
ze nog bestaan, laat u er niets van af gaan
uw nederige verzoeken te hernieuwen, het
dorpunt der proletarische revolutie uit te
zuigen, en op deze wijze de gansche Inter-
nationale Revolutie eene zware slag doen ont-
gaan. U leert moedig de lessen van het Ver-
leden kennen en gebruikt tot uwe strijd nieuwe
taktische methoden.

De Wilsonsche komedie met haren Volken-
bond, die tot algemeene ontwapening en tot
bewaring van den volkerenvrede voeren zou
zich echter in de werkelijkheid in een verbond
van internationale bankiers en trusts ontpopte,
die het eenige doel hebben, de gansche Wereld
onder elkander te verdeelen, te beheerschen en
uit te buiten, deze komedie herhaalt zich op-
nieuw. De internationale rooversbenden schreeu-
wen nu opnieuw van algemeene ontwapening
en roepen tot dit doel een konferentie bijeen.
Dit beduidt echter niets anders, dan dat zij
nieuwe plannen smeden en zich tot nieuwe
avonturen en gewelddaden voorbereiden

De verschrikkelijke hongersnood

onder dewelke vele miljoenen Russische ar-
beiders en boeren tengevolge van de droogte
gebuikt gaan, bracht onder de arbeidersmassa
aller landen het gevoel van medelijden en de
bereidwilligheid tot broederlijke steun. De ka-
pitalistische regeeringen en de bloeddorstige
hyéna's der internationale kontra revolutie wa-
ren doorzind, en stelden zich niet tegen dit
vertoen van solidariteit van de arbeiders van
de gansche wereld met de revolutionaire boe-
ren en arbeiders. Integendeel, zij drukten tegel-
ijkertijd hun bereidwilligheid, de hongerende
te helpen, uit. Nochtans zou het naïviteit zijn
aan de oprechtheid van hunne gevoelens en de
reinheid van hunne inzichten te gelooven.
Imperialistische berekeningen leiden hunne
«menschlievende» gevoelens en er kan geen
twijfel daarover bestaan, dat de nood van de
Russische boeren door de kapitalistische haaien
tot nieuwe rooverachtige verzoeken en avon-
turen zal uitgebuit worden, om den eersten
proletarische staat te vernietigen.

Terzelfdertijd begint een versterkte en alge-
meene voorbereiding voor een nieuwe veldtocht
tegen Sowjet-Rusland. De witte garden, door
het roode leger verslagen en in alle deelen van
de wereld verspreid, verzamelen en organisee-
ren zich met de hulp der kapitalistische regeer-
ing en internationale kapitalistische roovers-
benden. De aan de Sowjet Republiek gren-
zende staten groepeerden zich onder den druk
der groote kapitalistische landen en sloten met

dit openlijk doel voor een overval in Sowjet-
Rusland verbonden af. De kleine entente en
de Baltische overeenkomst stellen niets anders
daar, als de werktuigen des internationale
kontra-revolutie tegen de machtige en gevaar-
lijke vesting der opkomende proletarische re-
volutie. De Engelsch Japansche overeenkomst
maakt de Japansche imperialisten in het wijde
oosten hunne handen vrij. De arbeid in mu-
nitie- en geweerfabrieken herleeft zich opnieuw.

Dagelijks worden er in het geheim uit
Frankrijk gansche scheepsladingen en
spoorwegtreinen met wapens, munitie en
ander oorlogsbenodigheden naar Polen,
Roemenië en andere landen vervoert.

Bij de grenzen van Sowjet Rusland worden
grote munitiekampen gevestigd. Op den dag,
wanneer de imperialisten zich tot een overval
tegen Sowjet-Rusland zullen besluiten, zullen
zij den tegenstand van het revolutionaire Euro-
pese proletariaat tegen den doorvoer van
wapens tegen het roode leger niet meer vree-
zen. Polen, Roemenië, Finland en andere lan-
den rusten zich allen te samen onder het val-
sche voorwendsel van een uit Sowjet Rusland
dreigend gevaar tot een gemeenzamen strijd
uit. De heerschende klasse van deze landen,
die door den imperialistische oorlog verstoort
en economisch de groote kapitalistische landen
onderworpen zijn, kunnen hunne heerschappij
zonder finantieelen steun van hunne bescher-
mheeren niet recht houden. Daarom vervullen
zij als gehoorzame lakeien hunne bevelen en
drijven den handel van het land met het bloed
van het volk. Wat den tegenstand van het pro-
letariaat en de arme boeren van deze landen
betreft, zoo rekenen de kapitalisten en groot
grondbezitters, aangevuurd door de Entente-
regeeringen, volkomen op den witten terreur,
met welke zij elke revolutionaire beweging en
elke kommunistische organisatie te vernietigen
zoeken.

Het proletariaat aller landen moet voor dit
helsch plan van de internationale kontra-revo-
lutie hoeden. De kontra revolutie rust zich
meer als wanneer ook uit en wacht het gunstige
oogenblik af om op Sowjet-Rusland te vallen.
Vol vrcugde wrijft zij zich de hand, wanneer
zij de onmetelijke ontberingen van het Russi-
sche volk ziet en hoopt van eene gemakkelijke
en spoedige overwinning over haren doodsvij-
and. Doch den ondergang van de arbeider- en
boerenrepubliek zal niet alleen tot de herstelling
van de macht der kapitalisten en groot grond-
bezitters en tot slavernij van de Russische ar-
beiders onder het internationale kapitaal voe-
ren, maar zal ook een versterking van de real-
tie in de gansche wereld en waarschijnlijk e
nederlaag van de internationale revolutie in
lange jaren voor gevolg hebben.

De zaak van de Russische arbeiders en boeren is de zaak van de arbeiders van heel de wereld.

De door de Russische arbeiders en boeren geschapen socialistische republiek is een kostbare aanwinst voor het revolutionaire proletariaat aller landen. De Russische arbeiders en boeren, die deze aanwinst vier jaren lang onder zooveel offers en lijden verdedigd hebben, verdedigen niet alleen hunne belangen, maar ook de belangen der uitgebuite en onderdrukte aller landen. De arbeiders aller landen die Sowjet-Rusland met alle middelen tegen de slagen van het internationale kapitaal verdedigen en die de Russische arbeiders en boeren in hunne nood alzijdige en snelle hulp brengen, verdedigen niet alleen de belangen van het Russische arbeidende volk, maar ook hun eigen levensbelangen. Nog nooit vond de internationale solidariteit van het proletariaat zulk een gelegenheid voor een werkdadige en plichtmatige manifestatie, zooals nu die onderdrukte en uitgebuite arbeiders van alle landen in spontaniteit de heldhaftige Russische arbeiders en boeren voor het gezicht van den dreigenden algemeenen vijand ter hulp ijlen.

Den vijand staat in gesloten rijen tegenover het revolutionaire proletariaat. Daartegenover is tengevolge van de verraderlijke politiek van de sociaal-patriotten het proletariaat verdeeld. Doch boven den invloed van het reformisme wint het gezonde klasseninstinct van de arbeiders de bovenhand, welk zich in het oogenblik van gevaar vereenigen zal.

Gevaar is nabij en ernstig.

Roemeensche oligarchie rust zich in de mate uit. Een groote hoeveelheid oorlogsmateriaal komt op alle uren van den dag aan en wordt aan de Oekraïnsche grens opgestapeld. De reserveofficieren worden binnengeroept. Voor den komenden herfst zijn in Bessarabien onder de deelname van groote reservetroepen groote manoeuvres op touw gezet. In deze gebieden zijn ook Russische wgardistische afdelingen gekoncentreerd. Dat is niets anders dan de oorlogsvoorbereiding van Roemenië, dat bewijst niets anders, dan dat de Entente zich tot een nieuwe oorlog tegen Sowjet Rusland uitrust, waarbij zij de treurige toestand van vele zijner ondergeschikte gouvernementen benutligt.

Deze feiten moeten de arbeiders van heel de wereld openbaar maken. Sowjet-Rusland is opnieuw in gevaar, de internationale revolutie is gevaarlijk bedreigd.

Daadwerkelijke en vlugge hulp voor het hongerende volk dat is de eerste noodzakelijke plicht en deze hulp kunnen alleen de arbeiders brengen. De moedige strijd tegen de militaire voorbereidingen van de kapitalistische wereld, die zich het overvallen van Sowjet-Rusland tot doel stelt, moet opgenomen worden en dit kunnen ook alleen de arbeiders doen.

Arbeiders, op tot den strijd! Op, tot energieke arbeid! Verhinderd de militaire voorbereidingen en toerusting van de kapitalistische regeeringen, verhinderd nieuwe bloedige misdaden die uwe heerschers uitvinden. Deelt met zelfopoffering u laatste onvoldoend stukje brood, om uwe arme Russische kameraden hulp te brengen.

Weg met de misdadige handen, die zich opnieuw tegen de Russische revolutie uitsteken! Geen munition- en troepentransport tegen Sowjet-Rusland!

Brood en vlugge hulp voor de Russische arbeiders en boeren!

Leve de R. S. F. S. R.!

Leve de proletarische Wereldrevolutie!
Het Exekutief-komitee
van de IIIe Internationale.

SYNDIKALE BEWEGING

Het Konflikt te Ougree-Maribay

De «Aarden pot» tegen den «Ijzeren pot».

Verscheidene malen, als we de verschillende stakingen onderzochten die na den wapenstilstand hebben plaats gehad, hebben wij de gelegenheid gehad de onmacht van het nantieele wapen, dat de arbeiders in hunnen strijd tegen het kapitalisme gebruiken, te bejuezen.

We hebben eveneens bewezen dat de vakbondleiders door zich uitsluitend op dit weerstandsmiddel te steunen verplicht waren — als zij het hoofd wilden bieden aan de noodzakelijkheden van eene staking — de beweging plaatselijk te maken en ze zelfs te smoozelen van de kas niet voldoende van het noodige te voorzien.

Delvigne liet zich in de «Prolétaire» van Januari 1921 daarover volgenderwijze

uitspreken: «Het voor dat men eenen strijd begint moet men zich recht te onderzoeken indien men

over voldoende geldmiddelen beschikt om hem tot een goed einde te brengen? Dat is voor ons zeker. Maar dit doet men in 't algemeen niet. Wij beschuldigen niemand en bedroeven ons geenszins over wat we gedaan hebben. Maar het schijnt dat den oogenuitgekomen is ons geweten te onderzoeken. Indien wij ons in geen avontuur willen wagen, indien we de dooden 'e en gevaarlijke nederlagen willen vermijden is het noodig alvorens een nieuwe strijd te beginnen en na er al de kans van overwoogen te hebben, na te gaan:

1. Of de betrokkene werklieden in hunne bijna algeheelheid vereenigd zijn en recht hebben op uitkeering.

2. Of de kas van den vakbond in voldoende mate voorzien is.

3. Of er geen andere stakingen zijn die de syndikale krachten zouden kunnen uitputten.»

Het toont klaar aan dat de werklieden geen rekening moeten houden met de uitdagingen der patroons, de stoffelijk noodwendigheden die heel dikwijls de arbeiders tot strijd nopen, dat men eveneens geen rekening moet houden met het verzet dat op zekere oogenblikken de proletaren beziet maar dat men voor alles moet nagaan of de geldmiddelen van den vakbond een langen weerstand zullen toelaten.

Nochtans hebben we reeds voor den oorlog groote stakingen gezien in Duitschland, in Engeland en in Zweden waar de kassen met miljoenen gevuld waren en die, na de syndikale hulpbronnen uitgeput te hebben, jammerlijk mislukten.

Het is zooals Pelloutier het zeide: de strijd van den «aarden pot» tegen den «ijzeren pot» want hetgeen noodig is om de patroons weerstand te bieden is niet het gold, dat op een gegeven oogenblik gansch ontbreekt, maar de wil, de kracht en vooral het klasse bewustzijn.

En de arbeiders van Ougree-Maribay hebben ook deze droevige ervaring moeten opdoen.

Terwijl bij het begin der beweging de vakbondleiders zegden: door het konflikt plaatselijk te maken zou de centrale verplicht zijn de staking tot zijne algeheele overwinning te steunen terwijl de stakers na vier maanden strijd genoodzaakt waren 50 p. c. vermindering van uitkeering te aanvaarden wilden zij door de centrale nog geholpen worden. Waar zijn nu de groote frasen van Castermannen en de Bor dassen? Waar zijn nu de miljoenen die men gespaard had om in de noodzakelijkheden van den strijd te voorzien? Nu ziet men dat dit geldelijk wapen in duigen valt en men is gedwongen beroep te doen op de solidariteit der andere werklieden als men de staking niet wil zien verloren gaan.

Maar waarom heeft men de solidariteit, die bij het begin der staking de andere vakbonden wilden bijbrengen, verworpen, waarom heet de bureaucratie der vakbonden, wanneer de mijnwerkers en metaalbewerker de behoefte voelden zich bij den strijd hunner klasse broeders aan te sluiten, zich van alle middelen bediend om deze prachtige solidariteitsbeweging te smoren?

Is dit geen bewijs dat de vakbond burelralten, door enkel het finantiële wapen te gebruiken, verplicht zijn eene werkelijke solidariteit der andere arbeiders in te toomen om de onmacht van hunne strijdmethode te verbergen. En de patroons die dat weten, die heel goed voelen dat het geld moet opgeraken houden vol, Trassenster kan door zijnen overmoed en zijn uithoudingsvermogen de zwakke kant van den vakbond ontdekken.

Een schoone opofferingsgeest.

Deze ervaring van Ougree-Maribay is vol van lessen en zal ons hebben doen inzien dat er bij de uitgebuitenen toch nog hoedanigheden zijn die niet bij alle konfliktten naar voren komen.

Wanneer het Nationaal Komitee der metaalbewerker met het voorstel der noodzakelijke vermindering der stakers uitkeering bij de stakers af kwam werd dit eerst met grootten tegenzin ontvangen, maar wanneer de arbeiders de grootheid der taak die ze begonnen waren hadden onderzocht, wanneer zij nog eens te meer gevoeld hadden dat de zaak die zij verdedigden deze van gansch het proletariaat was, deze mannen en vrouwen die gedurende 4 maanden genoodzaakt waren tot de grootste opofferingen, die reeds langzaam hunne kinderen zagen verkwijnen, deze werkers namen uit een verhoeden geestdrift de nieuwe offers voor de proletarische zaak aan.

Zulk eenen opofferingsgeest moet ondersteund worden door gansch de werkersklas van België. Het is waar dat deze beweging niet die werking heeft genomen die aan de arbeiders een beteren zedelijken uitslag kon

en; het is eveneens waar dat deze niettegenstaande alles de richtingslijnen der eene of andere gevolg hebben maar dat we rekening moeten houden met hunne kleine ondervindingen vooral met den innigen band die hen aan de werkzaamheden der sociaal-democratie vastgeklonken houdt.

Men moet nu al deze overwegingen op zijde schuiven en niets dan de uitgebuitenen in 't midden houden die wanhoopig strijden tegen een hebzucht en lafheid gekneden patroon dat is onze plicht al te doen wat in onze macht is deze moedige strijders tot aan hunne overwinning materieel te steunen.

En wanneer de vakbondleiders zich nog als bezeeren willen op de hebzucht der werklieden om eene klasse beweging te zien worden kunnen wij hun altijd het konflikt te Ougree-Maribay bijbrengen, waar 9000 arbeiders in de grootste offers toestemmen om de zaak te doen zegerieren die niet de hunne voordeel is maar deze van gansch het proletariaat.

Het is nooig dat we deze dapperen ontsleunen die wachten om de alleen heerlijckheid van een der grootste magnaten der aalnijverheid te vernietigen en die verdelens malen bewezen heeft de belichaming te zijn van egoïsme en overheersching die bourgeoisie die gansch de wereld erjukt.

De stakers van Ougree-Maribay moeten er al als overwinnaars uit den strijd komen zij zullen zoodoende een bres geacht worden in het kapitalistische blok.

Daarom is er eene groote solidariteitsbeweging noodzakelijk; de Kommunisten moeten in alle plaatsen de andere werklieden opwekken om inden deze hunne plichten doen zal de werkerszaak een eerste stelling in den strijd tegen het Kapitalisme veroverd hebben.

F. B.
(Van l'Ouvrier Communiste).

Wanneer verdedigen wij het Vaderland?

De nationale verdediging zooals wij, Kommunisten ze opvatten heeft niets te maken met de nationale verdediging der kapitalistische regeeringen, al deze nu monarchaal of republikeinsch zijn, en nog veel minder met deze uer heerschende klasse.

Dat een half gare kleinburger, die op een redaktie bureel der Volksgazet zit te kribbelen nu eene burgerlijke republiek, waar toch ook nog de uitbuiting van den eenen mensch door den andere bestaat, zou verdedigen tegen eene monarchie dat moet hij weten.

Voor mijn paart mag hij in de eerste loopgracht gaan liggen. Daar kan hij dan over zijne theorie der landsverdediging op zijn zeven gemakken nadenken.

Onze nationale verdediging heeft eene geheel anderen ondergrond. Wij willen wel een land verdedigen waar de voortbrengingsmiddelen het bezit zijn van het grootste gedeelte der menschheid, en dit is in alle landen de arbeidersklas, maar waar dit het geval niet is; en dan mag de regeeringsvorm nog zoo republikeinsch zijn als in Frankrijk en Duitschland, dan laat ik deze taak maar over aan diegenen die iets te verdedigen hebben.

De verdediging van een land is voor ons Kommunistisch denkende en voelende arbeiders slechts mogelijk onder de volgende voorwaarden:

1. Wanneer er eene werkelijke solidariteit bestaat onder het grootste gedeelte der bevolking. Maar daar er in elk land twee vijandige, zich op leven en dood bestrijdende klassen bestaan is het heel klaar dat hetgene hen scheidt oneindig meer verheven is boven hetgene hen verbindt: de levensvoorwaarden zelf. Het bezit van alle rijkdommen in handen van enkelen veroordeelt het grootste gedeelte der bevolking van elk land tot een leven zonder vooruitzicht en zonder vreugde en vooral tot een bestaan van halve slavernij. Zoolang dit zal bestaan en het leven der naties overheerschen moet elk beroep op de landsverdediging aanzien worden als eene verdediging van het bestaande stelsel, een stelsel dat opgedrongen wordt aan het gewichtigste en voortbrengende deel der bevolking dat ploertert voor eene kleine parasiteerende minderheid.

2. De nationale verdediging is gewoonweg bedrog zoolang de buitenlandsche politiek doordrongen is van een imperialistische geest wiens eenige bedoeling is afzetgebieden te veroveren en andere volkeren onder de knie te krijgen. Zoolang dezen imperialistischen waanzin aan de basis ligt van een kapitalistischen Staat is elk beroep op nationale verdediging eene poging tot overheersching van den eenen uitbuitings staat over den andere. Elken oorlog

die er nog plaats hebben zal is een oorlog voor afzetgebieden en tot onderwerping van kleine en koloniale volkeren. De politieke, zedelijke en verstandelijke medewerking aan zulke soort van oorlogen is u medeplichtig maken aan alle gruwelen die er uit voortspuiten.

3. Volgens onze opvatting zouden eveneens gansch de hen te militaire luikarden, die in vredestijd smeren en teren zonder iets te doen dan sommige jongelingen wat te pesten, moeten verdwijnen vooraleer er van nationale verdediging zou kunnen sprake zijn. Eveneens de geheime diplomatie die voortdurend in het donker ligt te knoeien. Dit zijn anti-sociale elementen die als ongedierte aan de menschheid knagen.

4. Zoolang de pers het uitsluitend bezit zal zijn van de trustmannen in alle landen en deze de geesten met alle soorten van leugens kan volproppen, zoolang de censuur van een paar onnoozelaars wordt in stand gehouden is een beroep op de nationale verdediging onzin.

Wij zeggen en wij blijven zeggen met Karl Marx: zoolang de arbeidersklas niet de heerschaar van een vaderland of nationale verdediging spraak zijn.

Dan kan de verrader Van der Velde het nog zoo schoon uitleggen als hij wil en pogingen in het werk stellen om de leer van Marx te verwringen of verkeerd uit te leggen; de loonslaven voelen wel dat ze in dat vaderland dat ze verdedigen moeten niets dan elende en-kommer kennen.

Er is maar een enkele arbeidersklas die een vaderland heeft en dat is de Russische. Zij heeft iets te verdedigen. De mijnen, de fabrieken, de grond en de woningen, kortom al wat vroeger het bezit was van eenige nietsdoeners is nu het bezit der werklieden en arme boeren geworden. Het zijn dus, zooals Jacquotte heel juist zeide: *hunn* mijnen en *hunn* werkplaatsen. En omdat het *hunn* eigendom is zullen ze het ook verdedigen. Als ik dus in Rusland was zou ik soldaat zijn in het roode leger om de internationale roovershende te verplichten hare klauwen van *onze* verovering af te houden.

Als ik in Oostenrijk moest wroeten voor eenige bezitters, niet in *onze* fabrieken maar in de *hunn* zou ik de verdediging van het land maar aan de eigenaars van den grond en alle andere bezittingen overlaten.

Als men ons toch verplichte elkander te slachten langs beide kanten dan de neersneers, om met Jules Guesde te zeggen, de algemeene werkstaking maar tusschen de beenen geworpen.

A. H.

EKONOMISCHE KRISIS

Het einde der Krisis?

Reeds melden eenige burgerlijke dagbladen het einde der krisis aan. Zeker is zulks tot heden voorbarig. Nochtans dient te worden toegegeven dat enkele kenschetsende feiten zich in den laatsten tijd afgespeeld hebben die mogelijkerwijze binnen de komende maanden d. i. 5 á 6 maanden, in eene zekere economische heropleving zouden kunnen uitmonden. Het voornaamste dier feiten is zeker de prijs stijging gedurende de laatste weken, in zake metalen, graanstoffen, ruwmaterialen o. a. voor de textielnijverheid, enz. Ook de *index cijfers* der kleinhandels-prijzen zijn in den laatsten tijd gestegen: van 379, van 15 Juli 1921, tot 384, op 15 Oog t l l. En nog zijn deze cijfers geenszins kenschetsend voor de eigentlijke laatst geleden prijs verhooging. In Oogst-September, b. v. zijn de prijzen van het ijzer weder met 50 fr. gestegen. Op de ruwe wol, voor enkele soorten, bedroeg de laatst gebeurde stijging tot 10 procent.

Waarom noemen we dat wel het *voornaamste feit*? Omdat een gebeurlijk einde der krisis en eene zekere industriële werkzaamheid noodzakelijkerwijze zullen gepaard gaan met een prijsstijging; omdat van oudsher tusschen de kenteekens van een naderend krisis einde de prijsstijging geteld wordt; gezien verder, de economische en maatschappelijke draagwijdte van die prijzen verhooging. Aldus, is de *voornaamste* stand: wil men uit den waren toestand van heden uitkomen, dan: prijsstijging; in andere woorden: of krisis, of eene zekere economische werkzaamheid, en dan: verhooging van het levenskostenpeil. Wat dit laatste beduidt weten we: zulke verhooging brengt automatische en fataal met zich eene verscherping van den klassenstrijd. Weêrom zullen ontbranden de hevige kampen voor het behouden of het verhoogen der loonen. En meer en meer wordt, innerlijk, het gansche kapitalistische stelsel geschokt.

Maar nog iets meer brengen deze strijden, talloos, scherp en heftig: aan het proletariaat het bewustzijn, de onmisstoot-

baro overtuiging dat, in het raam der kapitalistische maatschappij, van eene eigentlijke lotsverbetering geen sprake is voor hem. Reeds Kum. Varga heeft de hooge revolutionaire waarde van dit laatste feit in het licht gesteld. De komende tijden zullen wellicht daaraan nieuwe bevestigingen brengen.

We spraken in de vorige lijnen met opzet over «*eene zekere staathuishoudkundige herleving*». We zullen inderdaad goed doen om deze economische herleving voor te stellen als van korten duur. Vorige kronieken hebben er op gewezen hoe het stelsel mank gaat, hoe overweldigende lasten drukken, hoe de *koopkracht* gedaald is. Maar juist deze laatste, de koopkracht, is het middelpunt van het kapitalistische stelsel, gewicht, zooals ieder weet, op de handelsverkoop, of, in andere woorden, de markt. Juist omdat de koopkracht zo erg gehavend is, kan onmogelijk, eene duurzame verbetering intreden. Deze is gansch uitgesloten: gezien de geweldige vernieling van rijkdommen in den wereldkrijg, de verarmoeding der massa's, de groeiende ongelijkheid der klassen, de algeheele chaos in verschillende landen.

Een tijd gaan we tegemoet vol van rampen, mizerie en strijd; wel zullen de krisissen zich opvolgen, dieper en omvangrijker de een na de ander. Gansch de Europeesche kultuur loopt gevaar daarbij te Grunde te gaan. Slechts een volledige maatschappelijke heropbouw op gansch nieuwe basissen kan daaraan verandering brengen, kan een einde stellen aan de misere en het lijden — stoffelijk, lichamenlijk, geestelijk — van het Proletariaat. Met vervult het Proletariaat dan zijn geestkundige hoop: aan de menscheit, gere, betere, stabiebere en harmonie, ere levensvormen te verzekeren.

E. D.

Internationale toestand

Sovjet Rusland

Wij de verschillende burgerregeringen reeds onder elkaar discuteeren of de oorlog het hongerende gedeelte wel noodzakelijk is, spant de Sovjet-regering zelf al acht in om in den nood te voorzien. Loop der maand zullen reeds 30 treinen met hulpbehoevende kinderen naar Turkestan, Siberie en Oekraene worden overgebracht.

De noodige maatregelen zijn getroffen om het zaakoren op de plaatsen te doen toekomen waar de droogte alles vernielde. Het contract dat de Sovjet's met de Amerikanen sloot, al stipt worden nageleefd, opdat er geen reden voor gewapende tusschenkomst zou kunnen gevonden worden door diegenen welke het oogenblik gunstig zouden kunnen achten. De Fransche regering ontkent het zenden van

het telegram naar Polen en Roemenie, Zavinoff echter die thans de post van volkcommissaris van buitenlandsche zaken vervult bevestigd echter de waarheid hunner openbaarmaking.

Daardoor is het de arbeiders eenigzins mogelijk op de hoogte te blijven van de geheime diplomatie welke er tusschen de burgerregeringen plaats grijpt.

Duitsland

De rust schijnt nog altijd niet hersteld. De «*Rothefahne*» van Berlijn werd verboden gedurende drie dagen te verschijnen.

Niettegenstaande verscheen den zelfden dag «*Die Internationale*» welke een krachtig protest aantekende tegenover het verbod der «*Rothefahne*».

De «*Freiheit*» van Munich meldt ons dat de monarchisten zich voorbereiden voor een putsch.

Een aanhoudende aanvoer van allerlei munitie heeft te Munchen plaats. Aantallen van reactionnaire leiders komen van uit het noorden van Duitsland, om de plannen van de monarchisten te ondersteunen.

In bezet Duitsland zetten de geallieerde autoriteiten hun strijd tegen de arbeidersorganisaties voort. De heeren generalen der democratische landen Frankrijk, Engeland en ook België onderdrukken ieder staking der arbeiders. De Brusselsche vakbonden hebben eenigen tijd geleden een dagorde gestemd de vrijheid van staking eischende voor de Duitsche arbeiders. Hoe ver staat het daarmee? In de Fransche zone hebben ook weer verschillende aanhoudingen van kommunistische leiders plaats gevonden.

De Fransche kommunisten zullen daarvoor het noodige protest tegenover de regering moeten doen.

Engeland

Ondanks al de politieke redevoueringen van Lloyd George en zijn trawanten, neemt de werkloosheid steeds meer toe. Verschillende manifestaties van de werkloozen gehouden toonen aan dat er stilaan roering begint te komen.

De gemeenteraad van Bethuall Green (Londen) heeft Woensdag besloten op 22 September het voorstel te behandelen om de belastingen te weigeren voor het volgende half jaar. Deze actie is bedoeld als protest tegen de gevangennamen van de gemeenteraadsleden van Poplar.

De Iersche kwestie is tot nu toe niet gansch opgelost.

Tusschen Lloyd George en de Valera worden nog voortdurend telegrammen gewisseld, die direct openbaar worden gemaakt. Lloyd George's plannetje om «*round the table*» in een onderonsje de Iersche kwestie te behandelen, gaat dus niet door.

concern, maar ook door de Amerikaanse Regeering zelf geweest op de overeenkomst, welke de Regeering van Nederland op het oogenblik staat te sluiten met de Royal Dutch, terwijl er aan toegevoegd wordt, dat die door het Engelsche Gouvernement wordt gecontroleerd.

Er wordt in de Memorie van Antwoord toegegeven, dat wij hier te maken hebben met een eerste stap tot uitlevering van de minerale schatten in Nederlandsch-Indië aan het privaat kapitaal, en dat privaat kapitaal is in dit geval de Royal Dutch. Op bladz. 1 van de Memorie van Antwoord lees ik namelijk:

«*Hij is ten volle overtuigd van het groote belang van Nederlandsch-Indië bij de beslissing, waarvoor men thans staat, ook met het oog op eventuele indirecte gevolgen ten aanzien van de verdere ontginning der Indische minerale rijkdommen in het algemeen.*»

Indien dit eenigen zin heeft, dan is het deze, dat dit wetsontwerp een eerste stap moet zijn, die leiden zal tot een verder voortgaan op dezen weg. Maar bij het incident, dat hier heeft plaats gehad, is verdwenen art. 26, waarbij uitdrukkelijk aan de Royal Dutch was toegestaan om de exploitatie van alle petroleumterreinen ter hand te nemen. Ongewild zullen wij nog een interessant juridisch debat krijgen tusschen de heeren Marchant en Rijkevorsel op dit punt, maar de zaak staat zoo, dat, als dit wetsontwerp, zooals het daar ligt, wordt aangenomen, de groote stap is gezet en de Royal Dutch haar doel heeft bereikt.

Ik heb aangetoond hoezeer hier van het imperialistisch belang van de Vereenigde Staten van Amerika blijkt de uittaling van de zijde van de Regeering dier Staten zelf sprake is.

Mijnheer de Voorzitter! In het jaar, dat

Frankrijk

De algemeene staking van Roubaix voor coing wordt met de meeste hardnekkigheid voortgezet. Terwijl de arbeiders alle meningverschillen en zij zetten, om een eenheidsfront te vormen tegen de textile-barons, gaan de heeren L. la Jonhauw met de verdeeldheid onder de arbeiders te zaaien. De vergadering welke Maandag gehouden werd van het Centraal Comité der C. G. T. had niet op de dagorde onder «*Ondersteuning*» voor de gedurende weken in strijd zijnde arbeiders, maar wel een proefneming om de linksche elementen uit te sluiten. Deze laatste hebben echter krachtig geprotesteerd tegenover deze handelwijze en beroep gedaan op de arbeiders zelf, om de eenheid te bewaren.

Roemenie

Gruwelijke moord op gevangene Kommunisten. — Het werk der witte terreur.

Uit Boekarest worden ons afschuwelijke bijzonderheden gemeld over een moordpartij op gevangene kommunisten. Volgens een officieel bericht hadden in den nacht van 5 op 6 September de in de gevangenis te Jilava-Vacaresti sedert het Meicongres, gevangene kommunisten een poging tot ontvluchten gewaagd. Ze zouden op een afgesproken teeken de deuren hebben doen openspringen en de bewakers hebben neergeslagen. Toen de laatste echter om hulp riepen, werd de wacht gealarmeerd, die verscheidene schoten afgaf, zoodat negen kommunisten zwaar en anderen licht gewond werden.

Tot zoover het officieuse communiqué. We ontvangen echter het volgende bericht: BOEKAREST, 15 Sept. De Bojarenregering van den boerenslachter Averescu heeft het toppunt van witte terreur door gruwelijke moord op weerloze gevangenen bereikt. De Roemeense justitie had ondanks haar spionnen geen kans gezien de leiders van het Roemeense proletariaat op zoogenaamd wettige manier te vermoorden. Ze arrangeerde daarom door agents-provocateurs een «*vlucht uit de gevangenis*». De dood wachtte de Roemeense kameraden voor hun cellen. Er werden vermoord: pg. Poporici, algemeen secretaris der Roemeense vakbonden, die langer dan 20 jaar in de Roemeense arbeidersbeweging meevocht, Boris Stefanor, afgevaardigde voor de Dobrudscha, Fabian en Sternberg, secretarissen der partij en vooris nog pg. Vasia. Ze behoorden tot de beste leiders der Roemeense arbeiders.

Spanje

Eene nieuwe nederlaag in Mrokko?

MADRID, 15 Sept. Het officieel nieuws uit Melilla is schaarsch. Ander nieuws is er heelmaal niet tengevolge van het strenge censuur. De ministers hebben verklaard dat er geen berichten zijn binnengekomen. Te middernacht werd medegedeeld dat de Afrikaansche artillerie

rie Melilla's voorsteden bombardeert en dat de Moeren de Spaansche troepen aanvielen.

Men verzekert dat de hooge commissaris heeft medegedeeld dat de positie van Casablarca die niet noodzakelijk is voor het Spaansche offensief door de Spanjaarden is ontuimd. Deze troepen zijn teruggetrokken op het blokhuus de la Couronne. Het blijkt dat het Spaansche offensief op een ernstigen tegenstand van de Moeren is gestuit.

De vervolging der Kommunisten in Spanje.

Ook hier vloeit het arbeidersbloed

Uit Madrid wordt ons gemeld:

Het verschijnen van het centrale orgaan der Kommunistische Partij «*El Comunista*» werd verboden, de verantwoordelijke redakteur van het blad, Toront, werd gearresteerd. De kommunisten geven sedert 3 September een nieuw weekblad uit onder den titel «*El Ordine Nuevo*» (De nieuwe Orde). Het partijlokaal werd door de politie gesloten. In de provincie zijn de meeste afdelingen der partij ontbonden, terwijl de secretarissen werden gearresteerd.

In Valencia werd de kommunist Romon Arlandan door de politie en in Saragosa werd pg. Mariano Martin door de witte gardisten vermoord.

UIT NIEL

Socialistische Zedelijkheid en Vooruitgang

In de gemeenteraadszitting van 10 September 1.1. werd er door de gekozenen een socialistische (?) partij voorgesteld het politiereglement te herzien en te wijzigen. Dat er diende verandering aangebracht te worden, viel niet te betwijfelen en dit is bijgevolg dan ook gebeurd. De aangebrachte wijzigingen zijn waarlijk betreurenswaardig en loopen alle perken der zedelijke verheiling van de arbeiders te buiten. Er werd namelijk besloten het sluitingsuur voor de kermisvierders (want het was bij ons deze week kermis) te verlengen tot in de morgenuren.

Wie reeds kermis op buitengemeenten heeft bijgewoond, weet maar al te goed, met wat deze gewoonlijk eindigen. Dit was dees jaar weer het geval.

Er werd gebrast en drinkpartijen waren aan de beurt. Daar het vieren nu langer duurde, was de dronkenschap veelvuldiger. Tairijke gevallen, zooals «*Hekelaar*» ze in zijn «*Rood Hoekje*» deze week nog schetste, deden er zich voor.

De beestigheden kwamen voor den dag en eindigden met messengevechten.

Dat de bourgeoisie er alle belang bij heeft de arbeiders bijtijds gelegenheid te bieden zich aan den drank over te geven, is geen wonder. Dat verdierlijkt, verbeest immers den uitgebuitene, doet hem zijn toestand vergeten en verstompt zijn geest,

oorlog op enorme manier is toegenomen. Ook de handelsbelangen van de Vereenigde Staten bij Nederlandsch Indië zijn sinds den wereldoorlog enorm gestegen. Hetgeen ik heb voorgelezen is zeer duidelijk en er is dus geen sprake van, dat op het oogenblik door iemand in deze Kamer zou kunnen worden ontkend dat wij hier bij dit ontwerp te maken hebben met een ontwerp, dat rechtstreeks de belangen raakt, niet alleen van de Standard Oil, maar ook van de Amerikaanse Regeering. Maar nu lees ik op pag. 6 van de Memorie van Antwoord:

«*Niet alleen geldt die samenwerking slechts een betrekkelijk klein gedeelte van de aardolieterreinen in de Nederlandsch-Indischen archipel, maar bovendien schijnt — met het oog op de omstandigheid, dat productie, vervoer en verkoop door streng van elkaar gescheiden organisaties worden bewerkstelligd — die band geenszins van dien aard, dat daardoor de kwade kans voor het Land zou vergroot worden om in internationale verwickelingen te worden betrokken. Veeleer acht bij de mogelijkheid niet uitgesloten, dat het Land zijn overwegenden invloed op de geheele gestie der op te richten vennootschap zal kunnen aanwenden om ten deze daadwerkelijk naar tempering van tegenstellingen te streven.*»

Het is onbegrijpelijk hoe men in een serieus stuk zulke beweringen kan aantreffen. Wanneer de Regeering op stap gaat met de Bataafsche, is het alsof het lam op stap gaat met den wolf en men kan toch niet onderstellen dat, als het lam op stap gaat met den wolf, het lam op de gestie van den wolf invloed zal kunnen uitoefenen.

Wordt voortgezet.

AAN DE Oude lezers van de Internationale.

De kameraden welke inzage willen nemen van de reeds vroeger geschreven artikelen over de «*De oorlog om de olie die nadert*», kunnen deze bestellen bij: Mad. VELTMAN, Lange Kievitstraat, 57, Antwerpen.

De opbrengst zal dienen voor «*De Roode Vaan*».

VOORLICHTINGS RUBRIEK

De oorlog om de olie die nadert!

(7^e STUK)

De gebruikte middelen zijn de volgende:

1. verbod voor vreemdelingen, om olie-velden te bezitten of te exploiteeren op de Britsche eilanden, in de koloniën en de protectoraten;
2. rechtstreeksche participatie van den Staat in het kapitaal en de directie van de petroleummaatschappijen;
3. maatregelen, die verhinderen, dat Engelsche maatschappijen en hun goederen eigendommen van ondernemingen in het bezit brengen van, of laten cotroleeren door buitenlanders;
4. decreten verbiedend de overdracht van Engelsche petroleummaatschappijen aan andere dan Engelsche onderdanen. Het gevolg van dezen maatregel is geweest, dat de Engelsche trust reeds controleert alle terreinen in het Vereenigd Koninkrijk, in Perzië, Indië en tal van andere landen. Anderzids schijnt de Nederlandsche Regeering op het punt te zijn een overeenkomst aan te gaan met de Koninklijke Nederlandsche, nu gecontroleerd door het Engelsche Gouvernement, om haar uitsluitend recht te geven op alle petroleumterreinen in geheel Nederlandsch-Indië.

Er wordt dus niet alleen door de Standard Oil, door het groote Amerikaanse

althans genoeg omdat het vuur van opstanding op hem geen vat zou hebben.

En gij, heeren, sociaal-patriottische gemeenteraadsliden van Niel, waarom zulke wantoestanden nog aangewakkerd, in plaats van te bestrijden. Weet gij niet, dat gij de steenmagaten in hun onderdrukking steunt? Is dit nu de geleidelijke of «evolutionaire» weg, langswaer ge beweert de arbeidende klas te zullen leiden naar hun verlossing? En die geestelijke ontwikkeling, waarover ge altijd den mond vol hebt, is het door zulke maatregelen te trefsen, dat ge denkt het geestelijk en bijgevolg ook het stoffelijk peil der arbeiders te verhoogen.

Door zulke handelingen (uw woorden zijn gansch anders) benadeelt men slechts de klassenstrijd en is het dan ook onmogelijk voor de arbeiders hun bevrijdingskamp tot het goed einde te brengen, wanneer zij zich niet onttrekken aan dat geestes verstompend kermisvierden. De gevolgen van zulke daden zijn onberekenbaar.

Hier vielen eveneens gewonden, dus zekeren tijd ongeschiktheid tot werken, met gevolg, groote ellende.

Zullen de bewuste arbeiders in den werkersbond van Niel dat nog langer dulden? Bekampt die huichelaars, want ze zijn de gevaarlijkste politiciers. Gevaarlijker dan andere partijgroepen die rondborstig uitkomen voor hun gedachten.

Of lezen die heeren gemeenteraadsliden soms de «Roode frut» niet? Overziet dan de nummers van verleden week en zoekt naar het roode hoekje, waarin uw confrater van Antwerpen volgende kenschetsende woorden aanhaald. «Drinkende arbeiders denken niet en denkende arbeiders drinken niet»

En nu we van cursussen spreken, zeg allo, Kamiel, wanneer komt zij ons, arm s'ervelingen, de Georgiansche kwestie eens ophelderen. Wij wachten U nog altijd te vergeefs en daar ge nu schoolmeester zijt, kunt terzelfdertijd eens komen zien wat uw confraters van Niel, in verbond met de liberalen, zooal tot stand brengen en noodigt hen dan op hun beurt maar eens uit naar de Scheldestaal, om dat prachtig democratisch blok in zijn werking te bewonderen.

En gij zult zien, de georgiansche kolonel zal liever over zijn Vaderland niets zeggen, daar hij er niets van weet, dan leugens en in dit geval is zwijgen goud waard, vooral, wanneer men tegenspraak verwacht.

Kameraden, pas op uw leiders, en vooral op hun daden. Blijven en woordenkramerij verkoopen kan wel onbewuste arbeiders misleiden, maar er zijn er ook nog bewuste, die hun schandelijke wijze van handelen ontmaskeren.

Slaat geen geloof aan den geleidelijke weg, langs waar de sociaal-patriottische ratten in alle regeeringslichamen zien te sluipen. Allereerst ontwikkeling is bij hen slechts kletspraak.

Langs evolutionaire weg gaan is bij hen een goede gelegenheid om rijkdom en kozijntjes in vet betaalde taantjes te duwen en zoodoende de arbeiders te bedriegen en te beliegen en dat ze er naar streven dien weg zoo lang mogelijk te rekken, is natuurlijk. Die heeren houden van gemakkelijk leven en groote salarissen.

Open uw oogen, arbeiders, ontwaakt uit uw sluimering en werpt die schachelaars in socialistische principen buiten.

Slechts langs revolutionaire weg is een betere toekomst te bereiken.

Leve de diktatuur van het proletariaat. Weg met alle politieke beunhazen en plaatskenschjagers.

P. C.

Jongeren, wordt lid van de Kommunistische Jeugd van België.

Protestmeeting

TEGEN DE
uitzetting van A. B. Soep
TE ANTWERPEN

Een 250 tal personen waren aanwezig toen de voorzitter om 3 1/2 uur de vergadering opende. In een korte krachtige rede maakt hij de vergadering bekend met de nieuwe heldendaad der Soc. Democratische ministers. Hij wijst er op dat de handelwijze der Soc. Dem. gansch in overeenstemming is met den rol die zij reeds gedurende een paar jaar vervullen. Den titel van socialist is thans nog een bedwelmingwoord om de arbeidersklas steeds meer en meer te bedriegen. Deze daad zou

echter noodzakelijkerwijze de geesten der Vlaamsche arbeiders moeten oplaren en hun tot het besef brengen dat die toestand niet langer meer te dulden is.

Door de uitzetting van kameraad Soep bewijzen de socialistische ministers dat zij de waarheid vreezen. Het aan den schandpaal stellen van de ploerterijen dezer heeren was niet langer meer te dulden.

Zoo ziet men dus dat op het huidige oogenblik de socialisten van het woord bij middel van de hulp der reactie zich van de burgerlijke wetten bedienen om een ander waarheidslievend socialist die reeds gedurende meer dan 25 jaar belangloos de arbeidersklas dient uit het land te zetten. Datgene zal ons echter niet ontmoedigen en slechts een spoorslag zijn tot steviger propaganda, tot spoediger ontmaskering dezer verraders. Datgene zal ook kameraad Soep niet beletten in andere landen de actie voort te zetten welke hij hier reeds zoo lang was begonnen. Daarna verleent de voorzitter het woord aan Aug. Smit.

Deze spreekt in naam der Belgische Kommunistische Jeugd. Hij teekent krachtadig protest aan tegenover diegene die hun hand leenden tot de onderteekening dezer uitzetting. De Jeugd van België en vooral van Vlaanderen zal veel verliezen aan hun kameraad en strijdmakker A. B. Soep. Weinigen volwassen zal men ontmoeten die den geest zoo jeugdig hebben als onze kameraad Soep. De reactie is echter nog maar een begin. Al de kameraden moeten zich harden tegen datgene wat ons nog te wachten staat. De innigste hoop bestaat bij ons hem geen vaarwel te moeten toesturen maar een hartelijk tot weerziens.

Kameraad Volckaert uit Oostende neemt daarna het woord. Hij wijst er op dat het de Soc. Dem. wel zal gelukken buitenlandsche propagandisten uit het land te zetten ons kunnen ze dat echter niet. De verbeteringen welke de soc. dem. minister Van der Velde heeft doen plaats grijpen in de gevangnissen zullen slechts dienen voor onze strijdekameraden. De Coppée's worden vrijgelaten om plaats te maken voor onze kameraden die het goede zaad onder de arbeiders verspreiden. Al datgene zal de opwellende revolutionaire gedachte der arbeiders niet versmachten en slechts een bewijs leveren dat we in de goede richting werken.

Daarna spreekt kameraad Van Overstraeten uit Brussel. Deze zegt geen partijganger te zijn van zulke sentimentele betoogingen, hier kan hij echter niet nalaten een warme hulde te brengen aan kameraad Soep die gedurende 25 jaar de beweging hier diende. Vooral gedurende de laat-te maanden legde hij een groote activiteit aan den dag. De Kommunistische Arbeider leverde de vruchten van zijn werkdadig streven. De kursussen welke hij in Vlaanderen gaf droegen de vruchten en stilaan begon de opstandige geest ook in het verachtende Vlaanderen te ontkiemen. Die kameraden die door de propaganda van Soep uit hun slaap werden gewekt zullen dan ook met dezelfde energie als hij voortzetten datgene wat hij begonnen heeft. Met dezelfde kritische geest, die de soc. dem. voor de verdere ontwikkeling hunner verraderspolitiek als gevaarlijk beschouwden zullen die kameraden de verschillende bewegingen beoordeelen.

Wanneer Soep zelf het podium betreedt breekt een donderend applaus door de zaal. Verschillende kameraden loemen mijne uitzetting uit het duurzame België als een onrecht. Onrecht bestaat er in dit geval niet vermits er geen recht bestaat. Het geval dat zich hier voordoet is zeer eenvoudig. Steeds zal de bourgeoisie om het behoud van haar macht te bestendigen iedere revolutionaire beweging trachten te dooven. Al datgene zal niets helpen, de massa

wordt door de economische toestanden gedreven tot den revolutionairen strijd. De voorhoede kunnen ze trachten te breken, doen buigen echter nooit.

De rede van kameraad Soep werd meermalen onderbroken door langdurige toeluchtingen. Op het einde van de rede toen hij de hoop uitsprak spoedig in België te kunnen terugkeeren, maar dan in het proletarisch België daverde het langdurig door de zaal van toeluchtingen. Een krachtige Internationale, een stevige handdruk van de aanwezige aan den uitgezeten kameraad sloot deze vergadering.

F. B.

De omhaling tot dekking der onkosten bracht de som van 104.40 fr. op.

Jongeren, wordt lid van de Kommunistische Jeugd van België

Jeugdbeweging

De Internationale Jeugdweek in België.

Wanneer we het resultaat zien dat in de andere landen werd bereikt en dan ons oogen op België slaan dan komen wij tot het besluit dat er in ons gezegend land nog veel dient gedaan te worden. In de meeste landen hebben op 4 Sept. in de groote steden manifestaties plaats gevonden die in evenredigheid met al de vorige Internationale Jeugddagen als de krachtigste uitsluiting van het internationale jeugdproletariaat kan worden beschouwd. In Praag (Tschecho-Slovakye) manifesteerden duizenden aan duizenden. In verschillende landen namen zelfs de soldaten aan de betooging deel. In België echter heeft de Jeugd zich moeten vergenoegen met in verschillende steden openbare meetings in te richten. Tot de best gelukte mogen we beschouwen de meeting welke te Brussel werd gehouden en waar kameraad Van Overstraeten het woord voerde. In Gent had de politie het noodig groot deel de aangeplakte affiches af te rukken. Op het laatste oogenblik werd de zaal dan ook geweigerd en kon dus de meeting niet doorgaan.

Al deze moeilijkheden mogen de jongeren van België niet ontmoedigen. Het moet voor hen de spoorslag zijn voor een nog aktiever prop. geeren van onze ideën. Den strijd dient met alle kracht voortgezet te worden om de jongeren te overtuigen welke zich thans nog in handen der Soc. Dem. bevinden. Er moet hun herinnerd worden aan de taak welke ze als mede klasgenooten, als mede uitgebuitenen in de huidige periode van de kapitalistische ontwikkeling hebben te vervullen. De taak is zwaar maar ondanks alles en allen zullen we overwinnen. Aan 'werk dus.

Aug. Smit.

Bericht aan de Abonnés van de «Kommunistische Arbeider» en de «Internationale».

De fusie der twee kommunistische bladen in Vlaanderen is dus een voltrokken feit. De abonnés zullen tot afloop van hun abonnement «De Roode Vaan» ontvangen.

Allerlei materiele moeilijkheden zullen de leefbaarheid van ons blad bezwaren. Ten dien einde doen wij een krachtigen oproep op al diegenen die mede willen werken tot den vooruitgang van het blad, tot vooruitgang van de revolutionaire beweging in Vlaanderen om ons werkdadig te steunen.

Geld hebben we absoluut noodig.

Alle geldzendingen moeten gedaan worden aan de Administratie: Mad. VELTMAN Lange Kievitstraat, 57, Antwerpen.

Aan de medewerkers

De kameraden welke wenschen artikelen in te zenden, worden verzocht dit te doen tot ten laatste Dinsdags 's avonds, naar de Dambruggestraat, 138, Antwerpen.

De Redaktiesecretaris

Fransch lezende Kameraden!

Op 1 October verschijnt «Le Drapeau Rouge» - Leest en verspreidt het.

Steun voor Rusland

Lijsten uitgegeven door de Kommunistische partij van België (Amis de l'Exploité).
Vorig totaal 2148,39 fr.

Lijst Tongeren: Baronheid 2,—. Broeders 1,—. Lijsens 1,—. Raskin Leonard 1,—. Jos. Thijs 1,—. H. Merken 0,25. Een Rus 10,—. J. Th. 2,—. W. L. v. d. V. 3,—. J. Smitz 2,—. Th. Dupuis 5,—. A. A. 1,—. F. S. 2,—. Ant. Franken 1,—. Totaal: 32,25 fr.

Antwerpen: Wollens 1,—. Huizing 5,—. Een Russisch kameraad 1,25. Toch 1,50. Maria Saeymans 5,—. Pellens 1,—. Dillen 2,50. P. v. d. S. 1,—. V. d. Cloot 2,—. Mast 5,—. Aerts 2,—. Nollens verkoop 3 portretten Liebknecht 1,50. Nollens verkoop 14 portretten Liebknecht 7,50. Coulon 1,—. Segal 5,—.

Schaffen: Prov. Brabant. Wellens W. Voor Rusland 7,50. Totaal: fr. 2229,89.

BOEKHANDEL

Alles tegen vooraf geldzending

Brommert, Kommunisme en Anarchisme fr. 0 15.
Ceton: De Kommunistische School fr. 0 40
H. Gorter, De Wereldrevolutie fr. 1 40.
H. Gorter, Het Imperialisme, de Wereldoorlog en de Soc. Dem. fr. 1 40.
Gorter, Klassenmoraal fr. 1 00.
Gorter, De grondslagen van het Komm. Marx-Engels, Het Kommunistisch Manifest fr. 1 25.
Kasacrow, Vakverenigingen en Arbeidersraden fr. 0 25.
Bela Kun, Op de bres voor het Kommunisme fr. 1 50.
Loenatscharsky, De taak der arb. klasse op het gebied van de cultuur fr. 1 25.
Sowjet wetboek (1 en 2) per ex fr. 1 25.
Itadek, Het Socialisme van Wetenschap tot daad fr. 1 25.
Trotzki, Arbeid discipline fr. 0 75.
Trotzki, De Sowjetmacht fr. 1 25.
Lange, De Duitsche vakbew. gedurende 1914-1919 fr. 1 50.
Varga, De Proletarische diktatuur fr. 3 00.
Lenin, Het groote iniatief fr. 1 50.
Lenin, De diktatuur van het Proletariaat fr. 1 00.
Lenin: De linksche strooming fr. 1 40.
Lenin, Staat en Revolutie fr. 2 50.
L'annekoek, Darwinisme en Marxisme fr. 0 50.
Soep, A. B. Nationalisme of Internationisme fr. 0 60.
Wolda: Anarchisme en Communisme fr. 0 20.
Steringa, Wat willen de Kommunisten fr. 0 25.
H. Roland Holst, De strijdmiddelen der sociale revolutie fr. 2 50.
Van Leuven, Breed Marxistisch inzicht fr. 3 00.
Jeugdbond De Zaaier, «Maskers af» fr. 0 40.
H. Gorter, Historisch Materialisme fr. 2 50.
Wat is Bolchevisme fr. 0 15.
Boris Souvarine, De 3e Internationale fr. 0 25.
Opgelet! Onze boekhandel is ten voordeele der Federatie.

PAS VERSCHENEN:

De groote rede van TROTZKY.

Alles te bestellen bij:

Mad. H. VELTMAN,

Lange Kievitstraat, 57, Antwerpen.

Jongeren, wordt lid van de Kommunistische Jeugd van België.

Verantwoordelijke Uitgever: F. Toch,
Eugène Joostestraat, 1, Borgerhout-Antwerpen
Druk. Jos. Reynaert, Pelikaanstraat, 20, Antwerpen.

Arbeiders van Vlaanderen!

Sovjet Rusland vecht bijna 4 jaar voor de bevrijding uwer klasse!
Slechts uwe hulp kan het thans van den hongersnood redden!